

## Майстер-клас «Лялька-мотанка – одвічна Берегиня української жінки»





19 квітня 2013 року відбувся майстер-клас «Лялька-мотанка – одвічна Берегиня української жінки». Проводила майстер-клас Кандидат педагогічних наук, член Співки дизайнерів України, доцент кафедри образотворчого мистецтва та дизайну Руденченко Алла Андріївна.

Лялька-мотанка здавна була оберегом в українській родині. Кожна матір робила для своєї дитини ляльку, щоб та гралась.

Лялька буває різної форми - великою й маленькою. Вважають, що лялька є посередником між живими й тими, кого на цьому світі вже чи ще немає. Обличчя як такого у ляльки немає, воно досить символічне. Вважається, що лялька-мотанка повинна бути безлика, а та, яка служить берегинею - ще й з хрестом замість обличчя. Не можна малювати обличчя ляльці, вона не повинна ні на кого бути подібна, щоб не завдати шкоду.

Її робили для того, щоб пішов або, навпаки, припинився дощ. Або для того, щоб забрати хворобу від людини. Залежно від події робили різні ляльки. Якщо для шлюбу, то ляльки виготовляли дуже ретельно. Ляльку вбирали в український стрій, як молоду, робили великий віночок, чи корону, на голову також до ляльки - молодій обов'язково робили пару - молодого, і що ж за весілля без дружб... Також дівчата часто разом з рушниками та сорочками в скриню до посоха робили ляльок. Коли ж дівчина виходила заміж, то в родині чоловіка дозволялось, доки в молодят немає діток, гратись лялькою, і чим більше, тим швидше, і тим здоровіші будуть діти. А коли вже народжувалась дитвора, то, звісно, лялька віддавалась їй. Існувало повір'я, що якщо діти дуже часто і довго бавляться лялькою-мотанкою, то сім'я скоро чекатиме на поповнення. Якщо ж їх робили діти, вони часто робили собі товариша і порадицю







